

[Knud Lind]

med en sigtets overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 244, stk. 4, har regeringen fremskridtspartiets fulde støtte. Med denne ændring vil man også kunne komme mange af de politisk inspirerede optøjer til livs. Vi kunne godt tænke os, at varetægtsfængslingen også kunne omfatte de politiske bagmænd.

Jeg vil til slut gøre et par bemærkninger om ændringerne af udenretslig afgørelse af sager om spiritus- eller promillekørsel. Det er klart, at ændringerne vil give ressourcemæssige besparelser ved domstolene og hos anklagemyndigheden, men i realiteten er det, som justitsministeren foreslår i dag, en opfølgning af den nedvurdering, som tidligere justitsminister hr. Ole Espersen vedtog vedrørende straffen for spirituskørsel. Realiteten var, at man dengang som nu havde for mange afsonere, der ventede på afsoning af en spiritusdom. På købmandsagtig vis løste den socialdemokratiske regering sammen med andre problemet ved at sige: der er for mange overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel, ergo forhøjer vi promillen, eller det vil sige lemper strafforanstaltningerne. Med den nuværende ændring kommer vi over i kuponklipperiet eller udstedelse af et girokort i al stilhed til den sigtede. Det præventive element i domstolens afgørelse forsvinder, og spiritussager vil inden længe være at sidestille med en parkeringsbøde. Det er en hån mod de tusindvis af ofre, som har været udsat for en spritbilistpåkørsel, og det er heller ikke noget gavnligt skridt i kampen mod alkoholmisbruget. Det bør dette folketing tage med i sine overvejelser, inden man træffer beslutningen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage før de øvrige indlæg med en bemærkning om havnearbejder Karl Jørgensen i Esbjerg. Det er fuldstændig ukorrekt, som et medlem af retsudvalget, oven i købet næstformanden, sagde heroppe for et øjeblik siden, at sigtelsen blev frafaldet på grund af bevisets stilling. Dommeren ønskede, at der skulle falde en dom, for at man netop ikke skulle bruge denne sag om havnearbejderen i Esbjerg på den måde, som retsudvalgets næstformand nu har benyttet den. Manden blev frifundet. Der var ikke noget med at frafalde en sigtelse, han

var ikke-skyldig, et uskyldigt menneske, der har siddet i varetægtsfængsel 6 måneder.

Så vil jeg gerne sige i anledning af den måde, som statistikker blev brugt på af den forrige taler, og de konklusioner, der blev draget, at man er nødt til at huske på, at et flertal i ethvert samfund fastsætter de regler, der skal gælde, og at man ikke kan gå ud fra, at flertallet altid gør det på en fornuftig måde. I 1600-tallet blev der som bekendt afsagt forholdsvis mange dødsdomme. Flertallet af de dødsdømte var kvinder. Skal man deraf kunne slutte, at kvinderne i 1600-tallet var betydelig værre end mændene? Det er den slags slutninger, som den forrige taler gjorde sig skyldig i den ene gang efter den anden, men sådan kan man ikke slutte.

Måtte jeg sige vedrørende isolation i Danmark, at det, vi taler om, ikke er isolation i vore fængsler, men alene isolation af varetægtsfanger. Det er muligt i dag i Danmark administrativt at idømme folk, der sidder i fængsel, enecelle, isolation. Det er ikke det, vi drøfter i dag. Man kunne udmærket tage den drøftelse og spørge, om det er rimeligt, at man administrativt kan behandle fanger på den måde. Jeg finder nok, at vi engang burde gøre det. Derfor må man ikke bygge det op, som om Danmark på dette punkt er så meget anderledes end andre lande. Det drejer sig i dag alene om isolation af varetægtsfanger, altså om folk, der, hvis man anerkender retsstatens første princip, at man er uskyldig, indtil der er faldet dom, er mennesker, der er uskyldige.

Ordføreren for fremskridtspartiet nævnte, at der intet bevis var for, at isolation skulle være skadelig. Vi ved ikke, om isolation i sig selv er skadelig. Vi ved, at folk, der har været varetægtsfængslet og i isolation, har taget skade af det. Vi ved også, at der er nogle mennesker, der udmærket kan tåle at være varetægtsfængslet og isoleret, men det er jo ikke dem, det drejer sig om. Det drejer sig om de mennesker, der er varetægtsfængslet og isoleret, og som bagefter har taget skade af det. Adskillige læger siger, at det er isolationen, og på denne baggrund vil jeg gerne tage skarp afstand fra den måde, vi bruger isolation på i Danmark, og føje til her, at retsplejeudvalget har sagt, at man naturligvis alene af humanistiske grunde kan afskaffe og altså med grund afskaffe brugen af isolationsfængsel. Jeg kan sige, som jeg nævnte